

Sygn. akt VII U 1499/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 sierpnia 2019 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Stachurska

Protokolant: sekr. sądowy Anna Bańcerowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 sierpnia 2019 r. w Warszawie

sprawy L. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania L. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 17 października 2018 r., znak: (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że uwzględnia L. T. okres zatrudnienia u R. M. od 1 czerwca 1982 r. do 20 października 1982 r. oraz okres zatrudnienia w Spółdzielni Pracy (...) w dniach 14-15 sierpnia 1974 r.,
2. umarza postępowanie w części w jakiej zaskarżona decyzja została zmieniona przez decyzję z dnia 19 czerwca 2019 r., znak: (...)
3. oddala odwołanie w pozostałym zakresie,
4. przyznaje radcy prawnemu K. C. ze Skarbu Państwa Kasy Sądu Okręgowego Warszawa – Praga kwotę 90,00 zł (dziewięćdziesiąt złotych) podwyższoną o podatek VAT tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

UZASADNIENIE

L. T. w dniu 14 listopada 2018r. złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. z dnia 17 października 2018r., znak: (...) zarzucając jej niewyjaśnienie stanu faktycznego, a także zaniechanie ustalenia przebiegu rzeczywistego zatrudnienia i przeliczenia wysokości emerytury.

Uzasadniając swe stanowisko ubezpieczony wyjaśnił, że w zaskarżonej decyzji odmówiono mu uwzględnienia okresów zatrudnienia w Spółdzielni Pracy (...), w Fabryce (...), w Spółdzielni Pracy (...), w (...) Przedsiębiorstwie Handlu (...) oraz w zakładzie (...) w W., przez co decyzja ta jest wadliwa i powinna być uchylona. W ocenie ubezpieczonego ZUS błędnie przyjął, że okresy zatrudnienia w ww. zakładach nie zostały udowodnione. Wskazał, że okoliczność zatrudnienia wynika wprost z przedłożonych przez niego dokumentów (odwołanie z dnia 12 listopada 2018 roku, k. 3-4 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wyjaśnił, że w zaskarżonej decyzji przyznał ubezpieczonemu emeryturę w kwocie zaliczkowej, w myśl przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, po uprzednim ustaleniu kapitału początkowego decyzją z dnia 8 stycznia 2018r. Powołując się na przepisy ww. ustawy oraz rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe, organ rentowy wskazał, że okresy zatrudnienia w zakładach pracy wymienionych w odwołaniu nie zostały uwzględnione z uwagi na brak dokumentów potwierdzających je oraz ze względu na brak informacji co do wymiaru czasu pracy przed 14 listopada 1991r. (odpowiedź na odwołanie z dnia 7 grudnia 2018 roku, k. 5-6 a.s.).

W piśmie procesowym z dnia 24 czerwca 2019r. pełnomocnik ZUS wniósł o umorzenie postępowania na podstawie art. 477¹³ k.p.c. w zakresie, w jakim zaskarżona decyzja została zmieniona przez decyzję z dnia 19 czerwca 2019r., znak: (...) (k. 73 a.s.).

W odpowiedzi na powyższe, w piśmie procesowym z dnia 14 lipca 2019r., pełnomocnik ubezpieczonego przychylił się do wniosku o umorzenie postępowania we wskazanym przez ZUS zakresie i jednocześnie podtrzymał dotychczasowe stanowisko w pozostałej części (k. 85 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

L. T., urodzony w dniu (...), w okresie od 11 listopada 1971r. do 28 stycznia 1972r. był zatrudniony w Spółdzielni Pracy (...) w W. przy wykonywaniu prac transportu wewnętrznego (informacja o angażu do pracy z 11 listopada 1971r., rozwiązanie umowy o pracę z 27 stycznia 1972r., świadectwo pracy z 31 stycznia 1972r., podanie, życiorys, kwestionariusz osobowy – akta osobowe ubezpieczonego stanowiące załącznik do akt sprawy).

W lipcu 1973 roku ubezpieczony zwrócił się do Spółdzielni Pracy (...) w W. (dalej jako SP (...)) z podaniem o przyjęcie do pracy w charakterze pracownika transportu. Na podaniu została wskazana data jego sporządzenia 7 lipca 1973r. oraz dokonano z datą 1 września 1973r. adnotacji o sporządzeniu wyciągu z dowodu osobistego ubezpieczonego. W późniejszym okresie, tj. 14 sierpnia 1974r., do zarządu SP (...) został skierowany wniosek o rozwiązanie z L. T. stosunku służbowego w trybie pilnym z uwagi na dokonanie przez niego kradzieży materiałów elektrycznych w Zakładzie nr (...). Ostatecznie do rozwiązania umowy o pracę z ubezpieczonym bez wypowiedzenia doszło w dniu 15 sierpnia 1974r. (kwestionariusz osobowy, k. 19 akt kapitałowych, podanie o przyjęcie do pracy, k. 21 akt kapitałowych, rozwiązanie umowy o pracę, k. 23 akt kapitałowych, życiorys z 7 lipca 1973r., pismo do Zarządu SP (...) z 14 sierpnia 1974r. – akta osobowe odwołującego stanowiące załącznik do akt sprawy).

W okresie od 1 czerwca 1982r. do 20 października 1982r. L. T. był zatrudniony w firmie (...) prowadzonej przez R. M.. Pracę wykonywał na stanowisku blacharz - dekarz z wynagrodzeniem liczonym wg. stawki zaszeregowania wynoszącej 70 zł/h (świadectwo pracy z 27 października 1982r., k. 39 a.r.; zeznania ubezpieczonego, k. 96v a.s.).

W okresie od 3 września 1986r. do 31 lipca 1990r. L. T. prowadził punkt sprzedaży detalicznej – sklep elektryczny, znajdujący się w R. przy ul. (...). Prowadzenie sklepu odbywało się na podstawie umowy agencyjnej, zawartej w dniu 31 sierpnia 1986r. ze (...) Przedsiębiorstwem Handlu (...) w W. (dalej jako (...) w W.). Umowy były następnie przedłużane w drodze aneksów. Ostatecznie umowa została rozwiązana z dniem 31 lipca 1990r. z uwagi na prywatyzację Przedsiębiorstwa (umowa agencyjna z 15 sierpnia 1986r., aneksy do umowy, oświadczenie o rozwiązaniu umowy z 22 maja 1990r. – akta osobowe ubezpieczonego dołączone do akt sprawy).

L. T. w dniu 8 stycznia 2018r. zwrócił się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z wnioskiem o ustalenie kapitału początkowego. Do wniosku dołączył kwestionariusz zawierający informację o okresach składkowych i nieskładkowych oraz dokumenty na ich potwierdzenie. ZUS(...) Oddział w W., po rozpoznaniu powyższego wniosku, decyzją z dnia 6 czerwca 2018r., znak: (...) -2018, ustalił kapitał początkowy ubezpieczonego na dzień 1 stycznia 1999r. w wysokości 47.867,27 zł. Do ustalenia kapitału początkowego organ rentowy przyjął wskaźnik

wysokości podstawy wymiaru równy 47,16 %, obliczony z lat 1975 - 1984 oraz okresy składkowe w wymiarze 10 lat, 11 miesięcy i 3 dni (131 miesięcy). Do ustalenia kapitału początkowego nie zostały natomiast przyjęte:

- okres od 10 lipca 1973r. do 15 sierpnia 1974r., gdyż nie został wystarczająco udokumentowany - brak świadectwa pracy;
- okres od 1 czerwca 1982r. do 20 października 1982r., gdyż dokumentacja zgromadzona w ZUS nie potwierdza danych zawartych w świadectwie pracy,
- okres od 15 sierpnia 1986r. do 31 lipca 1990r., gdyż nie został wystarczająco udokumentowany - brak oryginału zaświadczenia z (...).

Jednocześnie ZUS poinformował, że sprawa może być przedmiotem ponownego rozpatrzenia po dostarczeniu m.in. zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu

i świadectw pracy zawierających wpisy potwierdzające zatrudnienie w Spółdzielni Pracy (...), w Fabryce (...), w Spółdzielni Pracy (...) i w (...) oraz zaświadczenia zawierającego informację o odprowadzaniu składek za okres pracy od 1 czerwca 1982r. do 20 października 1982r. w firmie (...) w W. (wniosek z 8 stycznia 2018r. z załącznikami, k. 1-53 akt kapitałowych, decyzja ZUS z 6 czerwca 2018r. w sprawie ustalenia kapitału początkowego z załącznikami, k. 81-89 akt kapitałowych).

W dniu 24 sierpnia 2018r. L. T. złożył w ZUS(...) Oddział w W. wniosek o przyznanie emerytury. Po rozpoznaniu wniosku organ rentowy wydał w dniu 17 października 2018r. decyzję znak: (...), w której przyznał ubezpieczonemu zaliczkę na poczet emerytury od osiągnięcia wieku emerytalnego, tj. od 23 września 2018r., w wysokości 952,87 zł. W decyzji wskazano, że po dostarczeniu dokumentów wskazanych w załączniku do decyzji o ustaleniu kapitału początkowego z dnia 6 czerwca 2018r., nastąpi przeliczenie wysokości świadczenia (wniosek o emeryturę z 24 sierpnia 2018r., k. 1-6 a.r., decyzja ZUS z 17 października 2018r. w sprawie emerytury, k. 7 a.r.).

L. T. złożył odwołanie od wskazanej decyzji, a organ rentowy w toku postępowania sądowego – mając na uwadze nowe dowody – wydał decyzję z dnia 18 czerwca 2019r., znak: (...) - 2018, w której ponownie ustalił kapitał początkowy ubezpieczonego na kwotę 60.003,90 zł. Do ustalenia kapitału organ rentowy przyjął wskaźnik wysokości podstawy wymiaru równy 48,21%, obliczony z 10 kolejnych lat kalendarzowych z przedziału 1975-1984 oraz okresy składkowe w wymiarze 15 lat i 19 dni (180 miesięcy). Do ustalenia kapitału początkowego organ rentowy nie przyjął okresów:

- od 2 lutego 1972r. do 12 maja 1972r. oraz od 10 lipca 1973r. do 15 sierpnia 1974r., ponieważ nie zostały wystarczająco udokumentowane;
- od 1 czerwca 1982r. do 20 października 1982r., gdyż dokumentacja zgromadzona w ZUS nie potwierdza danych zawartych w świadectwie pracy - brak informacji do jakiej jednostki ZUS były odprowadzane składki na ubezpieczenia społeczne;
- od 15 sierpnia 1986r. do 2 września 1986r., gdyż rozpoczęcie działalności w charakterze agenta nastąpiło w dniu 3 września 1986r.

Następnie organ rentowy wydał dniu 19 czerwca 2019r. decyzję znak: (...), w której przyznał ubezpieczonemu emeryturę od dnia 23 września 2018r. i ustalił jej wysokość na kwotę 1.185,05 zł (1.255,05 zł po waloryzacji od 1 marca 2019r.) (decyzja ZUS z 18 czerwca 2019r. – nieoznaczone karty akt kapitałowych, decyzja ZUS z 19 czerwca 2019r. – nieoznaczona karta a.r.).

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie wymienionych wyżej dowodów z dokumentów, które w zakresie ich wiarygodności nie były kwestionowane przez strony i stały się podstawą dokonanych ustaleń, a w części także podstawą do zmiany pierwotnego stanowiska Zakładu, który w toku postępowania wydał nowe decyzje uwzględniające częściowo żądania L. T..

Ustalając okoliczności faktyczne sprawy Sąd oparł się również na zeznaniach ubezpieczonego, którym dał wiarę. Podkreślenia wymaga jednak, że ubezpieczony poza tym, że wskazywał na fakt zatrudnienia w Fabryce (...), w Spółdzielni Pracy (...) oraz u R. M. w zakładzie (...), to nie był w stanie podać szczegółów zatrudnienia, a zwłaszcza tego w jakich dokładnie okresach pracował u ww. pracodawców. Te okoliczności były natomiast najistotniejsze i wobec tego, że nie zostały przez ubezpieczonego podane w zeznaniach, to Sąd – choć zeznaniom dał wiarę – częściowo odwołania nie uwzględnił, co w dalszej części będzie jeszcze przedmiotem szczegółowej analizy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Postępowanie zainicjowane odwołaniem L. T., w części, w której organ rentowy zaspokoił roszczenie, podlegało umorzeniu. Art. 477¹³ § 1 k.p.c. stanowi, że zmiana przez organ rentowy zaskarżonej decyzji lub wojewódzki zespół do spraw orzekania o niepełnosprawności zaskarżonego orzeczenia przed rozstrzygnięciem sprawy przez sąd - przez wydanie decyzji lub orzeczenia uwzględniającego w całości lub w części żądanie strony - powoduje umorzenie postępowania w całości lub w części. Poza tym zmiana lub wykonanie decyzji lub orzeczenia nie ma wpływu na bieg sprawy.

W rozpatrywanej sprawie Zakład Ubezpieczeń Społecznych, wydając decyzje z 18 czerwca 2019r. oraz z 19 czerwca 2019r., w części uwzględnił żądania ubezpieczonego. Do wyliczenia kapitału początkowego, a zarazem do wyliczenia emerytury, zostały przyjęte okresy pracy: w Spółdzielni Pracy (...) od 11 listopada 1971r. do 28 stycznia 1972r. oraz w (...) od 3 września 1986r. do 31 lipca 1990r. W związku z powyższym, mając na uwadze stanowisko strony odwołującej, na podstawie zacytowanego przepisu, postępowanie w tej części zostało umorzone, o czym Sąd orzekł w punkcie 2 sentencji wyroku.

W związku z powyższym spór między stronami, który musiał podlegać rozstrzygnięciu przez Sąd, dotyczył tego, czy L. T. można uwzględnić pozostałe, kwestionowane przez ZUS, okresy zatrudnienia: u R. M. w zakładzie (...), w Spółdzielni Pracy (...) oraz w Fabryce (...). Jeśli chodzi zaś o okres pracy w (...) w W., to ubezpieczony wskazywał, że data początkowa tego zatrudnienia to 13 sierpnia 1986r., ale ostatecznie – jak wynika z oświadczenia pełnomocnika złożonego podczas rozprawy w dniu 6 sierpnia 2019r. (k. 96 verte a.s.) – zaakceptował stanowisko ZUS, który uwzględnił okres pracy agencyjnej w ww. Przedsiębiorstwie od dnia 3 września 1986r.

Analizując możliwość uwzględnienia okresu pracy L. T. w Spółdzielni Pracy (...), Sąd znalazł podstawy do zmiany decyzji w tym zakresie, lecz tylko w niewielkim zakresie. Ubezpieczony przedstawił dokumentację, z której wynika, że ubiegał się o przyjęcie do pracy u ww. pracodawcy w lipcu 1973 roku w charakterze pracownika transportu. Jest to m.in. podanie o przyjęcie do pracy, życiorys oraz kwestionariusz osobowy. Z dowodów tych nie wynika natomiast, by ostatecznie został przyjęty do pracy. Taki wniosek można jednak wyprowadzić z innych dokumentów zachowanych w aktach osobowych, a dotyczących jego późniejszego zwolnienia z pracy. Dokumenty te, choć wskazują na fakt pracy ubezpieczonego, to nie ma w nich żadnej informacji, ani w ogóle jakiegokolwiek wzmianki, w jakiej dacie podjęcie zatrudnienia miało miejsce. Również i sam ubezpieczony nie obejmował swą pamięcią tego, od kiedy dokładnie zaczął pracę w SP (...). Pełnomocnik ubezpieczonego, powołując się w piśmie procesowym na dzień 10 lipca 1973r. (k. 29 a.s.) – jak wyjaśniła na rozprawie w dniu 6 sierpnia 2019r. (k. 96 verte) – przyjęła pierwszy dzień roboczy po dniu, w którym nastąpiło złożenie wspomnianego podania o pracę. Sąd ocenił, że nie ma podstaw do przyjęcia, że za dzień rozpoczęcia zatrudnienia w SP (...) należy uznać datę sporządzenia wspomnianych wyżej dokumentów czy też kwestionariusza osobowego bądź też pierwszy dzień roboczy po tej dacie. Zdaniem Sądu można przyjąć za prawdopodobne, że ubezpieczony został zatrudniony w Spółdzielni w jakiś czas po złożeniu podania o przyjęcie do pracy i wkrótce po sporządzeniu kwestionariusza osobowego, jednakże z uwagi na brak konkretnych danych co do tego, kiedy umowa została zawarta, przy ustaleniu daty początkowej zatrudnienia nie można opierać się jedynie na takim przypuszczeniu. To przypuszczenie, jakie przedstawiła strona odwołująca tym bardziej może być wadliwe i nie daje żadnej pewności co do tego, w jakiej dacie rozpoczął się stosunek pracy ubezpieczonego w SP (...), że na podaniu o pracę znajduje się adnotacja o wyciągu z dowodu osobistego sporządzona z datą 3 września 1973r. Być może więc – ale także ma to tylko charakter przypuszczenia – początek zatrudnienia u ww. pracodawcy mógł mieć miejsce we

wrześniu 1973r. Nie można jednak wykluczyć, że mogło to nastąpić i później. Informacja ta musi być jednak pewna, a nie tylko prawdopodobna, bo strona ubiegająca się o prawo bądź bardziej korzystne wyliczenie emerytury powinna przedstawić dowody, które muszą zawierać informacje precyzyjne i nie budzące wątpliwości. Stąd też, o ile Sąd mógł na podstawie dokumentów stwierdzić, że ubezpieczony był zatrudniony w SP (...), to nie mógł jednoznacznie ustalić daty początku tego zatrudnienia. Nie ma zaś możliwości przyjęcia daty zbliżonej do okresu składania dokumentów aplikacyjnych, czy też w inny sposób prawdopodobnej lub szacunkowej, w tym także wspomnianej daty 10 lipca 1973r. zaproponowanej przez pełnomocnika ubezpieczonego. Wynika to z okoliczności, o których była mowa, a dodatkowo wiąże się z tym, że choć podanie o pracę jest opatrzone datą 7 lipca 1973r., to jest to data sporządzenia pisma, a nie jego złożenia. Na oryginale podania brak pieczętki zakładu pracy, adnotacji, podpisu czy też innego rodzaju informacji wskazującej na dzień, w którym pismo zostało przyjęte. Nadto z ustaleń Sądu wynika, że 7 lipca 1973r. wypadł na sobotę, a tym samym 10 lipca 1973r., to nie poniedziałek, lecz wtorek, a więc drugi dzień roboczy w tygodniu. Poza tym nie ma żadnych podstaw do przyjęcia, że L. T. rozpoczął pracę niezwłocznie po złożeniu podania o pracę, to jest w pierwszy dzień roboczy następujący po przedłożeniu dokumentów. Doświadczenie życiowe pozwala przyjąć, że pomiędzy złożeniem podania o przyjęcie do pracy i dokumentów aplikacyjnych, a zawarciem umowy o pracę, mija pewien okres czasu, a mając na względzie dni tygodnia odpowiadające ww. datom nie wydaje się prawdopodobne, aby pracodawca rozpatrzył podanie ubezpieczonego w sobotę bądź niedzielę. Również kwestionariusz osobowy, także opatrzone datą 7 lipca 1973r., jako dokument zawierający podstawowe informacje o pracowniku takie jak imiona rodziców, data urodzenia, wykształcenie i poprzednie okresy zatrudnienia, stanowi dokument, który wypełnia się i składa pracodawcy przed zatrudnieniem, a nie w jego trakcie. Stąd też w ocenie Sądu nie można przyjąć wskazanej daty za dzień rozpoczęcia pracy przez ubezpieczonego, a w konsekwencji, ustalić całego okresu zatrudnienia w SP (...) z przyjęciem powyższej daty. Jedyne daty zatrudnienia ubezpieczonego, co do których w ocenie Sądu nie można mieć wątpliwości, to daty końcowe tego spornego w sprawie okresu pracy. Z przedłożonej dokumentacji wynika, że w dniu 14 sierpnia 1974r. do zarządu SP (...) został skierowany wniosek o natychmiastowe zwolnienie L. T. z uwagi na dokonanie przez niego kradzieży w zakładzie pracy. W wyniku powyższego Spółdzielnia rozwiązała z ubezpieczonym umowę o pracę bez wypowiedzenia w dniu następnym, tj. 15 sierpnia 1974r. Te dwa dni należało zatem uwzględnić jako okres składkowy. Rozwiązanie z ubezpieczonym umowy o pracę bez wypowiedzenia implikuje jego wcześniejsze zatrudnienie w tym zakładzie pracy; oczywistym jest bowiem, że skoro ubezpieczony został zwolniony, to wcześniej musiał być zatrudniony. Na podstawie omówionych dokumentów można przy tym z całą pewnością stwierdzić, że to zatrudnienie jest pewne jeszcze w dniu, kiedy skierowano wniosek o zwolnienie. W konsekwencji dni 14 i 15 sierpnia 1974r. należało przyjąć do obliczenia emerytury jako jedyne udokumentowane, a w pozostałym zakresie oddalić odwołanie dotyczące okresu zatrudnienia w SP (...).

Zdaniem Sądu uwzględnieniu przy obliczeniu emerytury ubezpieczonego podlegał również okres jego zatrudnienia w zakładzie (...) w W. prowadzonym przez R. M.. Ubezpieczony przedstawił w ZUS oryginał świadectwa pracy z dnia 27 października 1982r. wystawiony przez ww. pracodawcę, zgodnie z którym był zatrudniony w okresie od 1 czerwca 1982r. do 20 października 1982r. na stanowisku blacharz-dekarz z wynagrodzeniem wg. stawki zaszeregowania w wysokości 70 zł/h. Wiarygodność powyższego dokumentu nie budziła zastrzeżeń, także pod kątem formalnym, a dodatkowo fakt zatrudnienia w tym zakładzie potwierdził ubezpieczony w zeznaniach. Organ rentowy nie kwestionował przedmiotowego dokumentu ani okoliczności zatrudnienia, choć wskazywał na brak zgłoszenia ubezpieczonego przez ww. podmiot do ubezpieczeń społecznych, opłacenia składek, a także na okoliczność, że ostatnia osoba zatrudniana przez R. M. w ramach prowadzonej przez niego działalności została wyrejestrowana z ubezpieczeń przed końcem zatrudnienia ubezpieczonego wskazanym w świadectwie pracy.

Zdaniem Sądu okoliczności wskazane przez organ rentowy nie mają wpływu na możliwość uwzględnienia omawianego, spornego okresu zatrudnienia. W wyroku Sądu Najwyższego z dnia 7 marca 2017r., sygn. akt III UK 84/16 wskazano, że przy ustalaniu prawa do emerytury i renty oraz przy obliczaniu ich wysokości, okresy składkowe uwzględnia się jako okresy ubezpieczenia bez względu na to, czy płatnik niebędący ubezpieczonym opłacił należne za niego składki. Podobne stanowisko zajął Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 6 kwietnia 2007r., II UK 185/06 co do okresu pracowniczego zatrudnienia przed dniem 1 stycznia 1999r., stwierdzając, że dla uznania okresu zatrudnienia wykonywanego przed wejściem w życie ustawy o emeryturach i rentach z FUS za okres składkowy w rozumieniu

art. 6 ust. 1 pkt 2 i art. 6 ust. 2 tej ustawy, nie jest wymagane wykazanie przez osobę ubiegającą się o emeryturę lub rentę opłacania przez pracodawcę składek na pracownicze ubezpieczenie społeczne (zob. również: wyroki Sądu Najwyższego z 25.02.2010r., II UK 230/09; z 06.04.2007r., II UK 185/06; wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 19.09.2012r., III AUa 458/12). Przyjęcie stanowiska zgodnego z argumentacją ZUS oznaczałoby nieuzasadnione przeniesienie na ubezpieczonych ryzyka nierzetelnych lub niezgodnych z prawem działań płatników oraz stałoby w sprzeczności z zasadą automatyzmu ubezpieczeniowego, której istota sprowadza się do powstawania stosunków prawnych ubezpieczeń społecznych od chwili wystąpienia tytułu ubezpieczenia.

W konsekwencji powyższego, zdaniem Sądu brak udokumentowania w systemie organu rentowego opłacenia składek za ubezpieczonego przez jego pracodawcę w ww. okresie zatrudnienia, jak i sam brak zgłoszenia do ubezpieczeń, nie mógł mieć decydującego charakteru dla rozstrzygnięcia, czy okres ten należy uwzględnić. Ubezpieczony legitymował się skromną, choć nie budzącą zastrzeżeń dokumentacją zawierającą podstawowe informacje na temat okresu zatrudnienia, stanowiska, jakie zajmował oraz wynagrodzenia, jakie otrzymywał. Stąd też w ocenie Sądu był do dowód wystarczający dla uwzględnienia omawianego, spornego okresu.

Sąd Okręgowy nie znalazł natomiast żadnych podstaw do uwzględnienia przy obliczaniu emerytury okresu zatrudnienia w Fabryce (...) od 1 lutego 1972r. do 12 maja 1972r. L. T. ani w toku postępowania przed ZUS, ani też w toku postępowania sądowego nie złożył dokumentów potwierdzających wykonywanie pracy na rzecz ww. pracodawcy. Na rozprawie w dniu 6 sierpnia 2019r. pełnomocnik ubezpieczonego wskazała, że nie zgłasza żadnych innych wniosków dowodowych w tym zakresie, podkreślając przy tym brak możliwości wykazania rzeczywistego zatrudnienia L. T. w ww. okresie z uwagi na brak dostępu do dowodów osobowych czy dowodów z dokumentów. Co prawda L. T. podczas przesłuchania wyraził przekonanie co do rzeczywistego zatrudnienia w spornym okresie, ale same zeznania strony, jako w istocie jedyny dowód, poza wpisem w kwestionariuszu osobowym wypełnionym przez ubezpieczonego na potrzeby pracy w SP (...), był niewystarczający tak do potwierdzenia zatrudnienia, jak i wykazania w jakim dokładnie okresie zatrudnienie to miało się odbywać. W konsekwencji Sąd nie miał podstaw do uwzględnienia żądania ubezpieczonego w tym zakresie.

Podsumowując, wobec częściowej zasadności odwołania Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 17 października 2018r. w ten sposób, że uwzględnił L. T. okres zatrudnienia u R. M. od 1 czerwca 1982r. do 20 października 1982r. oraz okres zatrudnienia w SP (...) w dniach 14 - 15 sierpnia 1974r., o czym orzeczono w punkcie 1 sentencji wyroku.

W punkcie 3 wyroku Sąd Okręgowy oddalił odwołanie L. T. na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. w zakresie, w jakim okazało się niezasadne.

Koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej ubezpieczonemu z urzędu Sąd rozliczył, przyznając pełnomocnikowi kwotę 90 zł podwyższoną o podatek VAT, na podstawie § 15 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2019r., poz. 68).

ZARZĄDZENIE

(...)